

Бр. 10
Москве,
оворни,
рипада.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOCE DEL MONTENEGRO

ГОДИНА I
БРОЈ 1
ЦЕТИЊЕ
18 маја 1941 — XIX

Посјета Њ. В. Краља Императора Цетињу

Народ црногорски одушевљено акламира Суверена велике пријатељске Италије

Послије мјесец дана по ослобођењу од стране херојских војника Италије, народ Црногорски преживио је јуче дан незаборавних одушевљења, поводом посјете Њ. В. Краља и Цара Виктора Емануела III.

Грађани Цетиња искитили су варош заставима, чак и најсиромашније кућице, како са талијанским тако са црногорским.

Зидови су изиђени плакатима у част Краља-Императора, Краљице Императорке, Дуче-а и побједоносног оружја Италије.

Дивно сунце обасјава долину Цетиња преливајући боје по околиним брдима и обасјавши врх Ловћена покривеног снјегом.

Сви цетињани су се нашли на улицама, многи у народној ношњи.

Њ. В. Краљ који је кренуо из Скадра у прве часове јутра, стигао је у Подгоричу у 7.30 дочекан одушевљеним пољцима народа који га је први поздравио у име Црне Горе.

Краљ са свитом одмах је продужио за Цетиње, гдје су га на улазу вароши чекали комесар Мацоллина и командант дивизије „Месина“.

У 9.15 Краљевска кола стижу на улаз у вароши. Узевши са собом комесара Њ. Е. Мацоллина, Суверен продужује за Цетиње поздрављен од народа. Ђаци постројени по тротоарима махују заставима црногорским и талијанским. Краљ стиже на трг пред дворцем Комесара и прегледа III групу II регименте артиљерије, док музика свира стару химну Црногорску, Краљевски Марш, и — Ђовинцу.

Његово Величанство носи похолну униформу првог Маршала Царства.

Пред дворцем Комесаровим налазе се многи виђени Црногорци, међу којим многи поштовани Краља Николе, функционери бивше Краљевине Црне Горе, официри и многе даме сви у народној ношњи.

Краљ се са многим задржавао у разговору, многе препознаје још из године 1896 када се вјерио и 1910 приликом крунисања Краља Николе. Подује се задржава Краљ Виторио са једним старим црногорцем који је припадао Војној кући Краља Николе.

Ушавши у Комесаров двор Краљ прима поздрав многих црногорских и талијанских личности што су Му представили. Затим бив. министар Поповић чита адресу у којој посјећа на свете крвне везе које спајају славу кућу Савоја са славном династијом Петровића и изражава љубав, поштовање и оданост цијелог народа Црногорског због Краљевске посјете.

(Наставак на 3-ој страни)

IL MONTENEGRO NELLA NUOVA EUROPA

In 22 anni di servaggio sopportato dal fiero popolo montenegrino non con pavida rassegnazione, ma con l'ansia indomita del riscatto, non fu mai spenta nel generoso petto degli abitanti della Montagna Nera la fiamma dell'indipendenza. L'oppressione serba non solo non riuscì a fiaccare lo spirito di questa gente generosa e guerriera, ma fu stimolo costante a scrollare il giogo abietto. E' in omaggio a questa fede del popolo montenegrino nella sua liberazione che questo nostro giornale, il quale inizia le pubblicazioni nel Montenegro tornato indipendente per virtù dei soldati dell'Italia fascista, riprende il titolo già portato dal vecchio giornale di Cetigne, ai tempi non dimenticati del fausto Regno di Nicola Petrovic Njegos.

La „Voce del Montenegro“ intende contribuire validamente allo sviluppo sempre maggiore delle relazioni fra il nuovo Montenegro e l'Italia, in tutti i campi.

Tali relazioni furono strette in maniera definitiva allorché una principessa montenegrina di virtù elettissime fu scelta come sposa dal futuro Sovrano d'Italia. Elena Petrovic, divenuta Principessa Ereditaria e poi Regina d'Italia, seppe subito conquistarsi l'amore più grande di tutto il popolo italiano, amore che in oltre 40 anni è ingigantito al punto da diventare adorazione. Ma pur lontana dal suo paese

di nascita, Regina e Imperatrice nella sua nuova patria, Elena di Savoia non ha mai dimenticato il Montenegro e ne ha dato innumerevoli prove, più recente fra tutte il generoso dono di una cospicua somma in favore dei montenegrini poveri.

I vincoli di sangue fra le due gloriose Case regnanti del Savoia e dei Petrovic, hanno portato alla comprensione, alla simpatia, all'amicizia sempre più intima tra il grande popolo italiano e il piccolo ma eroico popolo montenegrino.

In tali condizioni ideali, i soldati vittoriosi della nuova Italia fascista sono giunti nel Montenegro come liberatori e sono stati accolti dappertutto nel paese, con entusiasmo e gratitudine. Poiché fra Italia e Montenegro non esiste il rapporto solito fra paese occupante e paese occupato ma vige la relazione da amico ad amico.

Fin dai primi giorni della sua attività in questo paese, l'autorità italiana ha dimostrato di non esser qui per dominare, ma per risolvere il Montenegro dalle miserie, per avviarlo alla prosperità e a un proficuo lavoro. L'azione dell'Italia sarà costantemente volta allo sviluppo economico e culturale di questo generoso e leale popolo montenegrino che merita il migliore avvenire.

ЦРНА ГОРА У НОВОЈ ЕВРОПИ

У 22 године ројства, шријелот од поносног народа црногорског али не са умилном пошвиеношћу, него са надом на освишћ, — није се никад узасила луда слобода у племенитим грудима синова Црних Брда.

Пришисак Србијански није никад не само успио да ослаби брвог народа поносног и рашишћу, него је био неиреситани пошисак за ослобођење мрских режимова.

И у часи ове непоколебљиве вјере народа црногорског у наскрпнуће, овај наш лист, који почине излазити у Слободној Црној Гори, ослобођеној од војника фашистичке Италије, узима своје старо име из незаборавних времена славног краљева Николе Петровића-Његоша.

„Глас Црногорца“ има на мјеру да допринесе што штељнијим везама између Црне Горе и Италије, на свима пољима.

Те везе су се у коначној форми учврстиле још онда кад једна кнезиња црногорска, високог племена, би изабрана као суверена будућег суверена Италије.

Јелена Петровић, престолонаследница, касније Краљица Италије, умјела је себи задобити највишу љубав цијелог народа талијанског, љубав која је у више од 40 година морала толико да је досишла обожаване.

И ако далеко од свој родног мјеста, Краљица и Царица у новој домовини, Јелена Савоја није никад заборавила Ц. Гору ишта је и доказала безброј пушта а особито скоро са обилним даром сиромашним Црногорцима.

Крвна веза међу двије славне владашке Династије: Савоја-Петровић, Придошћела је разумијевању, симпатијама и пријатељству све приснијем између великог народа талијанског и малог али херојског народа црногорског.

У таквим идеалним приликама, војници нове фашистичке Италије, дошли су у Ц. Гору као ослободиоци, и примљени су свуда у земљи са одушевљењем и захвалношћу, јер између Италије и Црне Горе не постоје односи окупатора и окупираних, већ односи пријатеља пријатеља.

Од првих дана, властиви талијанске доказале су да нијесу одвед да владају већ да поново уздигну Црну Гору из биједе и да је упуште најбрешку и корисном раду.

Све акције талијанске бишће упућени економском и културном развоју овог племенитог и пошћеног народа црногорског који заслужује бољу будућност.

У томе „Глас Црногорца“ жели придонијети свој донос.